

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE

DIECEZJI ŁOMŻYŃSKIEJ.

Nr 6

Łomża, dnia 1 kwietnia 1927

Rocznik I.

T R E Ś Ć :

75. Dekret Kongr. Sobor. w sprawie prefektów.	79. Wizytacja Pastorska.
76. Facultas aggregandi et dirigendi Tertiarios.	80. Przygotowania do Sakramentu bierzmowania.
77. Popieranie dzieł misyjnych.	81. Fundacja lotnicza imienia J. E. Ks. Biskupa Galla.
78. Wskrzeszenie parafji Balli Kościelnej.	82. Święcenia.
	83. Zmiany w duchowieństwie.

Nr 75.

Sacra Congregatio Concilii.

DE SACERDOTIBUS MAGISTERII MUNUS GERENTIBUS IN PUBLICIS SCHOLIS
DECRETUM.

Cum plures locorum Ordinarii postulavissent ut peculiaribus quibusdam normis sacerdotum disciplina, qui in publicis scholis docent, regeretur, haec Sacra Congregatio in plenariis comitiis diei 15 Ianuarii huius anni decrevit servanda ea quae sequuntur; quae quidem SS. D. N. Pius divina Providentia PP. XI, in audientia die prima mensis Februarii ab Emmo Cardinali huius Sacrae Congregationis Praefecto habita, rata firmaque voluit eademque publici iuris fieri mandavit.

I. Sanctae Sedis praescripta de clericis et sacerdotibus publicas studiorum Universitates vel scholas Normales, quas vocant, frequentantibus, firma maneat; praesertim vero ea quae Litteris Secretariae Status diei 20 Novembris 1920 praecipuntur, adamussim serventur.

II. Sacerdotes, etsi magisterii titulum consecuti, adstricti, uti antea, suae quisque dioecesis servitio manent; proprioque Ordinario subiiciuntur.

III. Curent Ordinarii ut hi sacerdotes docendi munus obeant in sua dioecesi, praesertim in sacris clericorum Seminariis vel in privatis scholis.

IV. Sacerdos, huiusmodi munus atque officium in publicis scholis ne petat neque acceptet sine explicito Ordinarii sui consensu; qui quidem consensus est natura sua revocabilis.

V. Ordinarius, graviter onerata eius conscientia, consensum ne concedat nisi iis qui pietate et doctrina excellunt, quique tum alumnis tum ceteris magistris privatim et publice exemplo sint.

VI. Ordinarius permittere poterit ut sacerdos dioecesanus in aliam dioecesim magisterii exercendi causa se conferat, ea tamen lege ut susceptum munus ad nutum tum Ordinarii proprii tum Ordinarii loci retineatur. Itaque Ordinario in dioecesis servitium illum revocanti et Ordinario loci illum dimittenti, quocumque praetextu remoto, sacerdos parere tenetur.

VII. Ordinarius ne sinat ut sacerdos suae dioecesis in alia dioecesi magisterium ineat, nisi prius de re loci Ordinarium monuerit eiusdemque veniam obtinuerit.

VIII. Sacerdos in aliena dioecesi magisterium initurus sine mora loci Ordinarium adeat, quem, iuxta can. 94 Codicis iuris canonici, ut Ordinarium suum, usquedum eo in loco commorabitur, habere, eiusque vigilantiae auctoritati et correctioni se submittere debet.

IX. Ordinarius vero loci poterit:

a) praecipere, iusta de causa, arbitrio et prudentia eius aestimanda, ut sacerdos alicui ecclesiae sit addictus;

b) statuere ut idem sacerdos peculiari vigilantiae Vicarii foranei vel parochi aliusve sacerdotis subsit;

c) exigere ut sacerdos referat in qua domo habitualiter commoretur et quibuscum personis cohabitet; vetare ne mulieres, de quibus suspicio esse possit, apud se retineat et quoquo modo frequentet; iubere, si id necessarium aut opportunum Ordinarius iudicaverit, ut penes aliquam religiosorum sodalium domum a se designandam degat;

d) vetare ne docendi munus in scholis, quas vel solae puellae vel puellae simul et adolescentes celebrant, suscipiat; neve puellas privatim doceat atque instituat;

e) praecipere ut omnes et singulas obligationes communes clericorum servet; praesertim vero, ut collationibus seu conferentiis ad casus de re morali ac liturgica solvendos intersit; ut adiuvet parochum loci in religiosa puerorum institutione; ut diebus festis de praecepto brevem Evangelii aut alicuius doctrinae christianae capituli explanationem habeat in Missa quam, fidelibus adstantibus, celebrat;

f) monere, corripere et, si casus ferat, congruis poenis, ad normam sacrorum canonum, sacerdotem afficere, si a recto tramite deflexerit.

X. Ordinarius loci, cuiusque anni scholastici expleto cursu, Ordinarium sacerdotis certiore faciat de eiusdem vita et moribus.

XI. Sacerdos magister e loco per notabile tempus discessurus Ordinarium eiusdem loci commonefaciat; ferias vero aestivas initurus suum

eidem obsequium praestet; in dioecesim vero reversus, se sistat Ordinario suo eiusque mandatis fideliter obediat.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis Concilii, die 22 Februarii 1927.

D. Card. Sbarretti, *Praefectus*.

L. † S.

† Iulius, Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius*.

№ 76.

Facultas aggregandi et dirigendi Tertiarios.

Rmo Dno Stanislawo Lukomski potestatem facit quatenus, intra limites suae Dioeceseos, iis exceptis locis in quibus existunt Ordinis Nostri domus, sive Conventualium, sive Capuccinorum, Christifideles per se, vel per alios Sacerdotes praesertim Parochos, quoad respectivam dumtaxat Paroeciam, ad habitum et ad professionem Tertii Ordinis S. P. N. Francisci admittere, admissisque benedictiones cum indulgentia plenaria statis diebus imperiri legitime possit et valeat. Praeterea, ut praefatos Tertiarios, sicubi eorum numerus sufficienter excreverit, in Congregationes coadunare valeat, et unicuique Congregationi ipsum Parochum loci, seu alium Sacerdotem sibi benevisum, qua Directorem praeficere, cui facultates opportunas ex nunc conferre intendimus.

Placeat tamen eidem Illmo ac Rmo Domino nomina singulorum Directorum Congregationis Tertii Ordinis ad proximiorum P. Ministrum Provincialem Ordinis nostri, ut supra, quotannis transmittere, et cuilibet praedictorum Directorum iniungere ut, ad mentem Constitutionum Apostolicarum, de erecta Congregatione, deque eius statu ac membrorum numero, eundem P. Ministrum Provincialem certiorum faciat, et cum ipso ea, quae ad maiorem Tertiariorum utilitatem conducere possunt, communicet.

Datum Romae e Collegio S. Antonii, die 24 Martii an. 1927.

Fr. Bernardinus Klumper O. F. M. *Min. Glis.*

De mandato Paternitatis Suae Rmae

Fr. Laetus Himmelreich O. F. M.

№ 77.

Popieranie dzieł misyjnych.

Jest rzeczą zbędną tłumaczyć katolikowi, a zwłaszcza kapłanowi katolickiemu potrzebę zanoszenia światła wiary prawdziwej tym, którzy

go jeszcze nie poznali lub je utracili. Będąc w szczęśliwym posiadaniu tego światła pragnąć musimy, aby się ono stało udziałem także tych, co żyją w pogaństwie lub odszczepieństwie.

Kościół katolicki poświęcał zawsze nie tylko swoją uwagę, ale także walną część swoich starań i swojej działalności pracy misyjnej. I tej to wyteżonej pracy zawdzięcza Kościół pozyskiwanie dla wiary Chrystusowej coraz to większej liczby błądzących.

Jednakże mozół pracy misyjnej spoczywa dotąd przeważnie na barkach Stolicy św. i tych organizacji misjonarskich, które wśród ciężkich warunków spełniają bezpośrednio swoją ofiarną pracę na placówkach misyjnych. Prócz nich tylko w niektórych krajach katolickich katolicy w dziełach misyjnych zszeregowani udzielają wydatnej pomocy materialnej misjom zagranicznym.

Tymczasem popieranie działalności misyjnej, chociażby materialne tylko, powinno być obowiązkiem każdego katolika, a już kapłana przede wszystkim.

Niektóre narody katolickie już od dawna biorą wybitny udział w popieraniu misyj zagranicznych dostarczając im misjonarzy i środków materialnych na utrzymanie i rozszerzenie misyj. Ciężkie warunki, w jakich żyła Polska, za czasów zaborczych, a następnie niepomysłne położenie gospodarcze nie dozwalały jej rozwinięcia pomocy szerszej dla misyj zagranicznych. Dzisiaj atoli jest już i dla nas czas do przystąpienia gromadnego do współpracy misyjnej z narodami innymi.

Papieże, pragnąc zaznaczyć, jak wielką wagę kładą na tę współpracę z misjami katolickimi, przypominali kilkakrotnie ten obowiązek wszystkim katolikom i zachęcali ich do zapisywania się do Stowarzyszenia w tym celu pod nazwą: **Dzieło Rozkrzewiania Wiary** istniejącego. Z ostatnich papieży nawoływał szczególnie do tej pracy obecny Ojciec św. Pius XI. Z okazji przeniesienia głównego Zarządu tego Dzieła w r. 1922 z Lugdunu do Rzymu zwrócił się do wszystkich biskupów z poleceniem popierania tego dzieła w swoich diecezjach.

Świeżo, bo w lutym ubiegłego roku wydał Ojciec św. ponownie odezwę w tej sprawie. Wspominając o wystawie misyjnej, w Watykanie w Rzymie przez siebie urządzonej, wskazał na ciężkie warunki, wśród których nawracanie pogan do wiary św. się dokonywa. Między innymi pisze Papież w tej odezwie:

„Jak wielkie są potrzeby misyjne, jak wielka nieraz dokucza nędza głoszącym ewangelję, o tem można było się przekonać na wystawie watykańskiej... Nie wstyďte się i nie uważajcie sobie

tego za ponizenie zebrać dla Chrystusa i dla zbawienia dusz. Upominajcie rodaków swoich pismem i słowem żywym, płynącym z głębi serc, ażeby składka zbierana corocznie przez Dzieło Rozkrzewiania Wiary przez ich ofiarność wzrastała i się powiększała. Potrzeba tego tem więcej, że niema uboższych i więcej nagich i bardziej słabych, głodnych i pragnących nad tych, którzy są pozbawieni Boga i Jego najświętszej łaski”.

Do wezwania powyższego nie potrzeba dodawać już innej zachęty. Należy się nam tylko zabrać do dzieła, stworzyć parafjalne koła tego **Dziela Rozkrzewiania Wiary św.** i zbierać jaknajliczniej ofiary na misje zagraniczne.

Dzieło to Rozkrzewiania Wiary obejmuje trzy organizacje ściśle i zgodnie z sobą działające. Są niemi:

1. **Związek misyjny Duchowieństwa** (Unio Cleri pro missionibus)
2. **Dzieło Rozkrzewiania Wiary** dla dorosłych i
3. **Dzieło Dzieciństwa Pana Jezusa** dla dzieci.

Związek misyjny Duchowieństwa ma na celu złączenie Duchowieństwa do rozbudzania w wiernych idei misyjnej. Jeżeli idea ta ma się przyjąć i krzewić wśród wiernych, muszą się nią przejąć przedewszystkiem kapłani. Ich własna gorliwość pobudzi gorliwość u wiernych: Przeto polecam W.W. Księżom, ażeby się wszyscy zapisali do Związku misyjnego Duchowieństwa, którego dyrektorem na diecezję Łomżyńską jest Ks. Kan. Pianko w Łomży. On też udzieli potrzebnych objaśnień.

Dzieło Rozkrzewiania Wiary powinno być zaprowadzone w każdej parafji. W.W. Ks. Ks. Proboszczowie zechcą z pomocą bractw rozwinąć żywą agitację w celu pociągnięcia do tej organizacji misyjnej jak największej liczby parafjan. Zaleca się wygłaszać od czasu do czasu kazanie na temat misyjny. Obowiązki dla parafjan nie są ciężkie, obejmują bowiem tylko

- 1° odmówienie codziennie 1 Ojcze nasz i Zdrowaś Marjo oraz wezwania: św. Franciszku Ksawery módl się za nami i
- 2° złożenie miesięcznej ofiary na misje conajmniej 20 groszy.

Dyrektorem Dzieła Rozkrzewiania Wiary na decezję Łomżyńską jest Ks. Kan. Rogiński w Wysokiem Mazowieckiem.

Dzieło Dzieciństwa Jezus objąć ma dzieci, by w ich sercach budzić uczucia litości i miłości dla pogan oraz pobudzać je do czynnego miłosierdzia dla tych braci w ciemności niewiary żyjących. Drobne pięciogroszowe ofiary dzieci na cele misyjne miesięcznie składane są przeznaczone częścią na doraźną pomoc dla dzieci pogańskich, częścią na utrzy-

manie zakładów misyjnych. Dzięki tym drobnym ofiarom dzieci zdołano wykształcić już ponad 700 kapłanów krajowców dla krajów misyjnych. Zatem także Dzieło Dzieciństwa Jezus polecam gorliwości W. W. Duchowieństwa zwłaszcza Księży w szkołach uczących.

Dyrektorem diecezjalnym jest Ks. kan. Wincenty Astasiewicz w Sejnach. Do niego należy się zwracać po informacje potrzebne.

Stolica św. wyposażyła osoby do wzmiankowanych organizacji misyjnych należące i w nich działające następującymi licznymi przywilejami i łaskami:

A) Przywileje dla kapłanów i świeckich.

I. Kapłani będący członkami Najwyższej Rady Głównej w Rzymie, mają przywilej kaplicy prywatnej na codzien, nawet na największe święta. Mogą także odprawiać mszę św. na statku podczas podróży.

2. Ci sami kapłani oprócz przywilejów, przyznanych wszystkim innym księżom, mogą za racjonalnie przynajmniej domniemanem pozwoleniem biskupa poświęcać jednym znakiem krzyża św. prywatnie w każdym czasie, a publicznie, jeśli mają kazania (np. w czasie adwentu, W. Postu, rekolekcyj, misyj) różańce, koronki, krzyżyki, medaliki, statuetki z nadaniem odpustów papieskich.

II. Kapłani, należący do Rad Krajowych, jakoteż kierownicy diecezjalni i członkowie tychże Rad mają na czas choroby, jeśli ta trwa już przeszło pół miesiąca, przywilej kaplicy prywatnej, to znaczy, że za zgodą biskupa mogą w domu, w którym mieszkają, albo sami msze św. odprawić, albo w ich zastępstwie kapłan świecki, czy zakonny. W niedziele i święta służący do tej mszy i jedna osoba obsługująca chórego przez słuchanie tej mszy św. zadość czyni obowiązкови kościelnemu.

2. Ci sami kapłani oraz należący do jakiegokolwiek komitetu, związanego z propagandą Dzieła, oprócz zwykłych łask i przywilejów, przyznanych dla wszystkich wiernych i kapłanów, mogą korzystać z prawa ołtarza uprzywilejowanego, ponadto w miejscach, gdzie niema klasztorów dominikańskich, mogą formułą zatwierdzoną przez św. Kongr. Obrz. z dnia 22 listopada 1918 r. poświęcać i nadawać na różańce odpusty dominikańskie.

III, Kapłani zelatorzy (są nimi wszyscy kapłani, którzy czy to z własnych funduszków złożą na Dzieło 240 zł. czy jakakolwiek kwotę, uzbieraną od wiernych) mają 4 razy na tydzień prawo do ołtarza uprzywilejowanego.

2. Nadto za domniemanem rozumnie pozwoleniem biskupa mogą jednym znakiem krzyża św. poświęcać i nadawać odpusty papieskie na

krzyże, książki, różańce, koronki, medaliki, statuetki. W adwencie zaś, W. Poście, podczas rekolekcyj i misyj ludowych, jeżeli miewają kazania, mogą z tej władzy korzystać publicznie, czyli uroczyście.

3. Mogą również jednym znakiem krzyża św. poświęcać i nadawać odpusty na t. zw. koronki krzyżackie i św. Brygity.

4. Gdzie niema domów zakonu Braci Mniejszych, również jednym znakiem krzyża mogą nadawać odpusty Drogi Krzyżowej dla tych, którzy dla słusznej przyczyny nie mogą obchodzić stacyj Drogi Krzyżowej.

5. Mogą poświęcać i nadawać odpusty na medaliki Niepokal. Poczęcia.

6. Gdzie niema klasztorów benedyktyńskich, mogą poświęcać i nadawać odpusty na medaliki św. Benedykta.

7. Jedną formułą mogą poświęcać i nakładać szkaplerze Trójcy Przenaj., M. B. Bolesnej i zapisywać do obojczych arcybraectw z zachowaniem odnośnych warunków co do koloru szkaplerzy i pod warunkiem, że w danej miejscowości niema klasztoru OO. Trynitarzy, względnie Karmelitów, Serwitów, Pasjonistów i Teatynów.

8. Gdzie niema klasztorów Braci Mniejszych, mogą zapisywać, poświęcać i nakładać pasek św. Franciszka.

9. Nadto wolno im zapisywać wiernych do III. Zakonu św. Franciszka, oraz poświęcać i nakładać szkaplerz i pasek.

10. - Gdzie niema klasztorów dominikańskich, mogą zapisywać wiernych do arcybraectwa Milicji Anielskiej, poświęcać i nakładać pasek i medalik św. Tomasza z Akwinu.

11. Ci z zelatorów, którzy mieli serię kazań w czasie rekolekcyj, mogą w ostatnim dniu tychże udzielać odpustu papieskiego tym wiernym, którzy przynajmniej 5 nauk wysłuchali, a wyspowiadawszy się i przyjąwszy Komunię św. pomodlili się na intencję Ojca św.

12. Mogą od południa uprzedzać jutrznię z laud. dnia następ. byleby odmówili officium diei. (Dekr. św. K. Koncil 4 grudnia 1923).

IV. Wszystkie ołtarze (wszystkich kościołów, oratorjów, kaplic publicznych i napółpublicznych), przy których kapłan świecki lub zakonny odprawia mszę św. w dniu ogólnej czy też szczegółowej pamięci zmarłych członków Stowarzyszenia, są uprzywilejowane.

2. Również wszystkie msze św. odprawione za dusze zmarłych członków, są uprzywilejowane, bez względu na to, czy są odprawione przez kapłanów należących, czy też nienależących do Stowarzyszenia.

V. Kapłani, uznani przez Najwyższą Radę w Rzymie za „zasłużonych” (bene meriti zelatores) posiadają te same przywileje, co członkowie Rad krajowych i diecezjalnych.

VI. Świeccy, uznani przez Najwyższą Radę w Rzymie za „zasłużonych”, oraz wszyscy świeccy członkowie Najwyższej Rady w Rzymie, Rad krajowych, diecezjalnych, przewodniczący Komitetów i Komisji parafialnych Dzieła Rozkrzewiania Wiary—mogą 5 razy na miesiąc pod zwykłymi warunkami zyskać odpust zupełny w dniu dowolnie przez siebie obranym.

2. Za każdy czyn religijny lub uczynek miłosierdzia, związany z ich urzędem, zyskują 500 dni odpustu.

Odpusty zupełne i częściowe.

a) Odpust zupełny, pod zwykłymi warunkami to znaczy, że należy nawiedzić kościół lub kaplicę publiczną, przystąpić do spowiedzi i komunji św., pomodlić się na intencję Ojca św. i o rozszerzenie Wiary, zyskują wszyscy wierni wpisani do Dzieła Rozkrzewiania Wiary, w następujące dni:

1. W dzień zapisania się do Stowarzyszenia, co roku w uroczystość Bożego Narodzenia, Nowego Roku, Imienia Jezus, Trzech Króli, Zmartwychwstania Pańskiego, Zielonych Świątek, Trójcy Przen., Bożego Ciała, Serca Jezusowego, Niepok. Poczęcia N. M. P., Narodzenia, Ofiarowania, Zwiastowania, Nawiedzenia, Oczyszczenia, Wniebowzięcia, Znalezienia i Wywyższenia Krzyża św., w święta św. Michała archan. (29 września), Aniołów Stróżów (2-go paźdz.), św. Jana Chrz., św. Józefa, we wszystkie święta Apostołów i Ewangelistów, św. Franciszka Ksaw. i Fidelisa z Sigmaringen, WW. Świętych, oraz 22 czerwca, jako w rocznicę założenia św. Kongregacji Propagandy, lub w którymś z 7 dni dowolnie obranych, następujących po tej rocznicy.

2. Trzy razy na miesiąc, w dni dowolnie obrane, w dni dorocznych nabożeństw za wszystkich zmarłych Stowarzyszenia, czy jakiegokolwiek dorocznego nabożeństwa za zmarłych członków.

3. W godzinę śmierci pod zwykłymi warunkami, a gdyby nie mogli tego uczynić, jeśli wezwą Imię Jezus ustami, lub przynajmniej w myśli i przyjmą śmierć cierpliwie, jako karę za grzechy.

b) Odpusty częściowe zyskują wszyscy członkowie:

1. Ilekroć uczestniczą w nowennach, trzydniówkach i oktawach z okazji świąt Znalezienia Krzyża św. i Franciszka Ksaw. 500 dni.

2. Za każde wreszcie odmówienie z sercem skruszonym Ojciec nasz i Zdrowaś Marjo, z dodaniem wezwania: Św. Franciszku Ksawery, módl się za nami! albo, gdy spełniają jakiś uczynek miłosierdzia na rzecz Stowarzyszenia — 200 dni.

Z odpustów korzystają stowarzyszeni od dnia wpisania, aż do chwili dopóki spełniają przepisane warunki i należą do Stowarzyszenia.

Księża-zelatorzy, kierownicy diecezjalni i członkowie wszelkich Rad korzystają z wymienionych przywilejów tylko przez czas trwania ich urzędów.

Zelatorzy „zasłużeni“ korzystają z udzielonych im przywilejów do końca życia.

Za wszystkich zmarłych członków Dzieła odprawia się codziennie msza św. na gr. św. Piotra ap. w watykańskiej bazylice w Rzymie.

Jako popularne czasopisma dla członków Dzieła Rozkrzewiania Wiary polecić można:

1. Dla starszych: Pobudka misyjna, miesięcznik, zamawiać można u Ks. K. Bajerowicza, Pniewy, pow. Szamotulski, Wielkopolska. Abonament roczny 3 złote.
2. Dla dzieci: Roczniki Dzieła św. Dzieciństwa Pana Jezusa, dwumiesięcznik, Kraków ul. św. Filipa 19. Cena dwumiesięcznika 20 groszy.

Łomża, d. 30 marca 1927.

† Stanisław Bp.

№ 78.

Stanisław Kostka Łukomski

ze zmiłowania Bożego i Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP ŁOMŻYŃSKI

Dr. Fil.

Wskrzeszenie parafji Balli Kościelnej.

NA CHWAŁĘ BOŻĄ.

W dekanacie Teolińskim istniała parafja samodzielna pod nazwą parafji Balli Kościelnej. Wrogi Kościołowi katolickiemu rząd zaborczy rosyjski stłumił przemocą jej życie kościelne narzucając wiernym chow- nego prawosławnego. Gdy obecnie parafjanie tej parafji wyrazili gorące życzenie przywrócenia parafji jej dawnej samodzielności, czynimy po zbadaniu warunków miejscowych i po wysłuchaniu zainteresowanych w myśl kanonów 216 i 1415 zadość ich prośbie. Ogłaszam zatem, iż od dnia 1 kwietnia 1927 r. istnieje samodzielna parafja w Balli Kościelnej w granicach dawniejszych parafji tejże nazwy obejmująca następujące miejscowości: Ballę Kościelną, Ballę Wielką, Ballę Solną, Eustachowo, Kapłanowce, Skryniki, Ulkowce, Zabreczany, Zohorany, Puskary, Was-

saraby wieś i dwór rozparcelowany, Świack Górny, Balla Kownacka, Be-
rażany, Szembielowce i Łojki.

Jednocześnie oddzielamy Kielbaski wieś i dwór od parafji Balli Ko-
ścielnej i przyłączamy je do parafji Sylwanowce.

Kościół parafjalny, który pogorzał czasu wojny ostatniej, zbuduje pa-
rafja w Balli Kościelnej oraz postara się o cmentarz grzebalny.

Utrzymanie Kościoła, służb kościelnych, budynków kościelnych oraz
pokrywanie wydatków na potrzeby nabożeństw jest rzeczą parafjan.

Uposażenie beneficjanta będzie stanowiła ziemia beneficjalna do bene-
ficjum tego należąca, opłaty z iura stolae wpływające i uzupełnienie kon-
gruy ze Skarbu Państwa.

Zgodnie z przepisami państwowymi jest proboszcz parafji Balli Ko-
ścielnej zarazem urzędnikiem stanu cywilnego dla wiernych tejże parafji.

Dekret niniejszy w czterech autentycznych egzemplarzach sporzą-
dzony polecamy wprowadzić w wykonanie Przew. Ks. Piotrowi Kotlew-
skiemu, dziekanowi Teolińskiemu.

Dan w Łomży, dnia 31 marca 1927.

† Stanisław Bp.

№ 79.

Wizytacje pasterskie.

Wizytacje pasterskie odbędą się:

- w Szczepankowie d. 12 i 13 maja,
- w Miastkowie d. 13 i 14 maja,
- w Nowogrodzie d. 14 — 15 maja,
- w Dobrymlesie d. 15 maja po południu,
- w Łosewie d. 16 maja przed południem,
- w Kolnie d. 16 — 18 maja,
- w Borkowie d. 18 maja przed południem,
- w Małympłocku d. 18 — 19 maja,
- w Wiźnie d. 21 — 22 maja,
- w Bronowie d. 22 maja po południu,
- w Szumowie d. 28 — 29 maja,
- w Kołakach d. 29 — 30 maja,
- w Rutkach d. 30 — 31 maja,
- w Zawadach d. 31 maja i 1 czerwca,
- w Chlebiotkach d. 1 — 2 czerwca,
- w Puchałach d. 2 — 3 czerwca.

WW. ks. ks. Proboszczowie otrzymają szczegółowy program wizy-
tacyjny z Kurji biskupiej.

Łomża, 1 kwietnia 1927.

† Stanisław Bp.

№ 80.

Przygotowanie do sakramentu bierzmowania.

Ponieważ nie wszyscy wierni pragnący przyjąć sakrament bierzmowania, są sobie świadomi warunków, pod jakimi im się godzi przyjąć ten sakrament, powinni duszpasterze odpowiednio ich pouczać przed każdą sposobnością nadarzającą się do przyjęcia tego sakramentu.

W celu zapobieżenia pomyłkom i nieuwadze należy zaopatrzyć każdego, pragnącego przystąpić do bierzmowania, w kartkę następującego tenoru:

(nomen bapt.) (nomen confirmat.) (cognomen)
 natus in par. dioec.....
 die a.
 Parentes
 confirmatus in die per Episcopum

(locus sigilli)

(nomen parochi)

Kartki należy wypisywać czytelnie i zaopatrywać w podpis proboszcza lub jego zastępcy. Formularzy kartek można nabyć w drukarni diecezjalnej w Łomży.

Jeżeli uczniowie szkoły przystępują wspólnie do bierzmowania, mogą im podpisać kartki ks. ks. prefekci.

Kartkę do bierzmowania wydać można tylko osobie dobrze o tym sakramencie pouczonej.

Przy bierzmowaniu odbiera jeden z księży asystujących kartkę z ręki trzymającego ją i odczytuje głośno podane imiona z chrztu i z bierzmowania. Zebrane od bierzmowanych kartki wręcza się proboszczowi który wpisuje imiona i nazwiska bierzmowanych do osobnej księgi parafjalnej Confirmatorium, a prócz tego zanotuje w księdze Baptisatorum fakt bierzmowania. Jeżeli zaś bierzmowany rodził się w innej parafji, należy kartkę bierzmowania przesłać do proboszcza owej parafji w celu dokonania wpisu w tamtejszej Księdze Baptisatorum.

Podczas bierzmowania należy zapewnić spokój i utrzymanie porządku.

Prawo kan. zaleca, ażeby dla każdej osoby osobny był ojciec chrzestny lub matka chrzestna przy bierzmowaniu. Winni oni, być już poprzednio bierzmowani. Nie mogą być nimi rodzice lub małżonek bierzmowanych.

Łomża, 1 kwietnia 1927,

† Stanisław Bp.

№ 81.

Fundacja lotnicza imienia J. E. Ks. Biskupa Galla.

Komitet utworzenia fundacji lotniczej imienia J. E. Ks. Biskupa Galla Biskupa Wojsk Polskich, zwraca się do Duchowieństwa z prośbą o składkę na ufundowanie kilku płatowców sanitarnych w dziale obrony kraju.

Ze względu na cel wzniosły oraz na wielką potrzebę budowania samolotów o wzmiankowanym przeznaczeniu polecam prośbę komitetu. Kurja diecezjalna jest gotowa do przyjmowania składek na cel wyłuszczony.

Łomża, 26 marca 1927.

† Stanisław Bp.

№ 82.

Święcenia.

Dnia 2 kwietnia r. b. Jego Ekscelencja udzielił święceń kapłańskich 4 diakonom: A. Warakomskiemu, L. Niedźwieckiemu, W. Olendrowi i L. Spachaczowi.

№ 83.

Zmiany w Duchowieństwie.

1. Ks. A. Szwaluk wikariusz z Zambrowa objął parafję w Ho-dyszewie.
2. Ks. M. Piaszczyński prob. z Rygałówki przeniesiony na także stanowisko do wskrzeszonej parafji w Balli Kościelnej.
3. Ks. Józef Bórawski wikariusz z Myszyńca objął parafję w Rygałowce.
4. Ks. Stan. Borowczyk przeniesiony z Zuzeli do Zambrowa.
5. Ks. Józef Peski—z Wysokiego Mazow. do Zuzeli.
6. Ks. Henr. Białokoźwicz — z Filipowa do Wysok. Mazow.
7. Ks. Zygmunt Lipiński otrzymał ekskardynację do diec. Często-chowskiej.
8. Ks. A. Warakomski mianowany wikariuszem do Piątnicy.
9. Ks. W. Olender — do Myszyńca.
10. Ks. L. Niedźwiecki — do Kaletnika.
11. Ks. L. Spachacz — do Jedwabnego.

Nakładem Kurji diecezjalnej w Łomży. Czcionkami Drukarni diecezjalnej.